

4) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gift og andre for Sundheden farlige Stoffer.

Mødet hævet Kl. 4. 35'.

Syv og trestundstyvende Møde.

Onsdagen den 1ste Februar 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgshøj): Ved Skrivelse af Gaars Dato oversender Landstingets Formand

„Forslag til Lov for Færøerne om Beskyttelse af Muslinger“, i den Form, hvori det er vedtaget af Lands-tinget med Anmodning om dets Forelæggelse her. Dette sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ere omdelte.

Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgtreds (Golding) har meddelt mig, at han agter her i Tinget at forelægge Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret paa Anlæg og Drift af en Særbane fra Lyngby til Vedbæk.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pension for Fuldmægtig i Kolonialkontoret under Kolonier-nes Centralbestyrelse P. S. R. G. N. Reimuth.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 3067—70).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Sagen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Maa jeg tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende Finanslovforslaget for 1893—94.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2975—76).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. C. Christensen): Man har undertiden hørt Folk sige, at den fritagelse for Bygningsafgift, som nu finder Sted for Landbrugets Bedkommende, skulde være en Begunstigelse for Landbruget. Det er jo en hel Misforstaaelse. Det er saare langt fra, at den er en saadan Begunstigelse. Bygningsafgiften er jo en Skat, der blev paalagt i 1802, en Skat af supplerende Natur, der blev paalagt dels paa Jorder og Tiender, dels ogsaa paa Købstadbygninger og paa saadanne Bygninger paa Landet, som ikke bebos af Folk, der ernære sig ved Landbrug eller Fiskeri. Bygningsafgiften blev forhøjet ved Forordningen af 17de April 1816, og den Afgift, som blev fastsat ved denne, er den endnu gældende. Den svares efter Klæbemaal, efter Kv.-Aalen, men dog saaledes, at jo højere Brandforskringsværdierne af Bygningerne ere, desto højere er Afgiften, og dertil er der jo en hel Skala, som jeg imidlertid ikke skal trætte Tinget med at gengive. Kun skal jeg nævne, at den Bygning, som har en Brandforskringsværdi af over 8,000 Kr., svarer den højeste Afgift. Naar man ser hen til, hvilke Bygninger paa Landet, der ere fri, er det jo ikke alene den Slags Bygninger, som kun bebos af Landbrugere, men ogsaa saadanne, hvis Brug væsentlig kan henregnes under Landbruget, Tørvefabrikker, Mejeribygninger, Møller og Maskiner, der